

Sygn. akt II Cz 8/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Grażyna Kobus

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia biegłego sądowego S. L.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt. I C 507/12 w przedmiocie wynagrodzenia biegłego za sporządzenie opinii

w sprawie z powództwa Ł. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę 3000 zł

o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że przyznane biegłemu wynagrodzenie w kwocie 254,88 zł podwyższyć do kwoty 446,04 zł;

II. oddalić dalej idące zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie przyznał biegłemu sądowemu S. L. wynagrodzenie za sporządzenie opinii pisemnej z dnia 3 października 2012 r. w kwocie 254,88 zł. W uzasadnieniu wskazał, że sporządzona przez biegłego opinia odpowiada potrzebom postępowania, jest zgodna z zaleceniami Sądu i nie została nadmiernie rozbudowana. Jednakże nie sposób uznać by wskazany przez biegłego w karcie pracy czas (18 godzin) odpowiadał koniecznemu do jej sporządzenia nakładowi pracy, zważywszy na charakter opinii. Zdaniem Sądu na wstępną analizę akt, zgromadzenie literatury fachowej oraz zapoznanie się z aktami sądowymi i dokumentacją lekarską biegły mógł poświęcić nie więcej niż po dwie godziny, w szczególności z tego względu, że akta sprawy liczą 62 karty, łącznie z zarządzeniami, zwrotnymi poświadczeniami odbioru i kopertami. Ponadto rozważenie, przygotowanie i opracowanie opinii liczącej 2,5 strony mogło zająć biegłemu co najwyżej 4 godziny. Łącznie na sporządzenie opinii biegły mógł przeznaczyć 8 godzin. Z tych powodów Sąd przyznał biegłemu wynagrodzenie za sporządzenie opinii w wysokości 254,88 zł. (8 godz. x 31,86 zł stawka bazowa).

W zażaleniu na to postanowienie biegły sądowy wniósł o jego zmianę i przyznanie mu wynagrodzenia zgodnie z rachunkiem. W uzasadnieniu wskazał, że nie wie czym kierował się Sąd zmniejszając prawie o połowę wartość rachunku przedstawioną przez niego. Nie wziął pod uwagę, że w sprawie, w której opinia była sporządzona należało

poświęcić właśnie tyle czasu, ile wskazano aby dokonać choćby różnicowania czy dolegliwości podawane przez powoda mają źródło w przebyłym urazie kręgosłupa, czy w uprzednio istniejących schorzeniach. U powoda nie było to sprawą łatwą i zwykle doświadczenie życiowe nie wystarcza do podjęcia właściwej oceny przypadku powoda. Jego zdaniem Sąd nie wziął pod uwagę czasu, jaki zajmuje przeglądanie akt, które zawierały dokumentację lekarską, dla sądu o niewielkiej obszerności. Niewielka obszerność dokumentacji lekarskiej może być dla właściwej oceny myląca, tym bardziej uważnie należało zapoznać się ze wszystkimi dokumentami, zeznaniami powoda, przebiegiem procesu odszkodowawczego itp.

Zażalenie jest częściowo uzasadnione.

W świetle art. 90 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. nr 90 poz. 594 z 2010 r. ze zm.) wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa się uwzględniając wymagane kwalifikacje potrzebne do wydania opinii czas i nakład pracy a wysokość wydatków niezbędnych do wykonania czynności – na podstawie złożonego rachunku. Sąd może skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii i obniżyć wynagrodzenie wyliczone przez biegłego stosownie do przyjętej przez siebie ilości czasu i nakładu pracy biegłego. Jednak ilość czasu, którą trzeba poświęcić na określoną czynność jest zależna od wielu czynników, a wśród wielu także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności. Zatem podany w rachunku czas poświęcony na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Jeżeli więc nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonywania danej czynności kwestionowanie rachunku biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są tak jaskrawo wygórowane, iż opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym, można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu niż podaje w rachunku.

Odnosząc się do wysokości przyznanego przez Sąd Rejonowy biegłemu wynagrodzenie za opracowanie opinii należy stwierdzić, że określona przez niego ilość godzin niezbędnych do sporządzenia opinii została zawyżona jednak nie o połowę, jak to uznał Sąd Rejonowy.

Z przedstawionego przez biegłego rachunku i karty pracy wynika, iż ogólny nakład pracy na sporządzenie opinii wyniósł 18 godzin.

W ocenie Sądu Okręgowego tylko pierwsza pozycja „wstępna analiza akt sprawy i zgromadzenie literatury fachowej” która to czynność według oświadczenia biegłego zajęła mu 4 godziny, budzi wątpliwości. O ile na zapoznanie się z aktami sądowymi i dokumentacją lekarską biegły przeznaczył 6 godzin to nie było potrzeby przez 4 godziny wstępnie analizować tych akt, zaś biorąc pod uwagę zakres zlecenia sądu, rodzaj urazów doznanych przez powoda w następstwie wypadku, które wynikały z dokumentacji lekarskiej i okazały się typowe w tego typu zdarzeniach, biegły nie musiał przez kilka godzin gromadzić literatury fachowej. Skoro skarżący jest biegłym sądowym z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii i lekarzem o tej specjalności z długoletnim stażem to z pewnością jest w posiadaniu literatury fachowej z tej dziedziny i korzysta z niej na co dzień w swojej praktyce lekarskiej. Zaś na analizę dokumentacji powoda i poszukiwania w literaturze fachowej przy opracowaniu opinii przeznaczył łącznie 6 godzin (pkt. 4 karty) tym samym łącznie na wszystkie czynności niezbędne dla prawidłowego opracowania opinii biegły mógł poświęcić 14 godzin pracy. Przy przyjęciu stawki godzinowej na kwotę 31,86 zł biegłemu należy się wynagrodzenie w kwocie 446,04 zł.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386§1 kpc w zw. z art. 397§2 zd. 1 kpc i orzekł jak w pkt. I a w pozostałej części zażalenie oddalił z mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397§2 zd. 1 (pkt. II.)